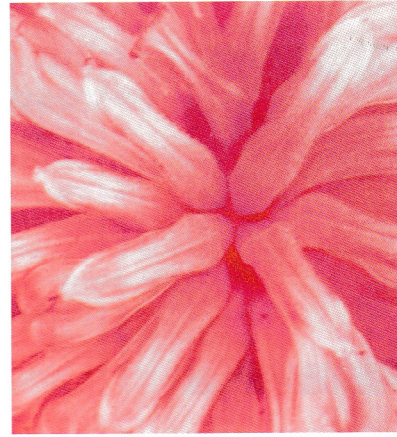

AZLA ÇOK ŞEY SÖYLEMEK: 'YENİ RESİM'

Melek Mazıcı coğrafyalardan bağımsız peyzajlarda, ruh hallerinin yansımalarına yoğunlaştığı son sergisi "Yeni Resim"le, 7 Nisan-6 Mayıs tarihleri arasında İstanbul Galeri Nev'de. Sanatçının eserleri 'yeni' çünkü her baktığımızda farklı bir şey görüyoruz. Fotografik andan resme ve tüm insanlardaki ortak anlara geçiyoruz; zarafetin gücüne tanık olarak...

YAZI ASLI BEKDİK FOTOĞRAFLAR GALERİ NEV ARŞİVİ

Sabah on akşam dört arası, haftanın beş günü çalışıyor bir matbaa binasındaki atölyesinde. Doğal ışık insanı Melek Mazıcı. "En azla ne kadar iletişim kurabilirim" diye düşünüyor. Rüya ile gerçek arasında, kesin çizgiler yok yapıtlarında; bir tarafı kesinse öbür tarafı flu. Görüntü onun için "somut" bir şey değil. Gerçekten rüyaya, rüyadan gerçeğe çekmek istiyor resimlerinde izleyicisini. Finlandiya'da devlet sanatçısı; sanattaki dil biçimi Türkiye'de "İskandinav" görülürken, Finlandiya'da "Akdenizli olduğun belli" diyorlar. Melek Mazıcı'ya göre, iki kimlikli olmak çok güzel.

Işık, ayna, teklik-ikilik gibi felsefi kavramlar ilginizi çekiyor özellikle.

Betimleme aracınızı, kendinizi ifade ettiğiniz malzemeyi nasıl bir 'yansıma'da yorumluyorsunuz?

Yansıma derken iç dünyanın yansımalarını kastediyorum. Yaptığım işler beni yansıtıyor ama genelde de şunu hep söylüyorum; sizle benim aramda çok fazla fark yok. Aşağı yukarı aynı şeylere gülüp aynı şeylere üzülüyoruz. Sizle benim aramdaki fark deneyimlerimiz olabilir. Ben kendimi yansıtırken bu yansımada seyircinin kendisini bulmasını da istiyorum. Örneğin peyzajı 'kendi psikolojik 'an'ım' olarak görüyorum. Siz de 'o an'da kendi anınızı yakalayabilirsiniz. O resim sizin hayatınızda

da başka bir şey anlatıyor.

Bunlar üst üste binmiş resimler mi, yoksa izleyen ile izleyen arasında bir özdeşlik mi?

Özdeşlik kurmak gibi; seyirciyle kendi aramda. Ben bir pencere açıyorum, siz kendinizi görüyorsunuz, ben de kendimi görüyorum bir manzarada.

"Bir yansıma kendi kaynağından daha gerçekçi görünür" diyorsunuz; sözünü ettiğiniz ortaya çıkmış sanat eseri değil mi?

Evet. O sanat eseri gerçek, duygularımız onda toplanan yansımaların birer yansıması.

Her baktığımızda farklı bir şey görmek gibi mi?

Evet, aynen öyle.

Neden Helsinki'de yaşıyorsunuz?

İlk önce tesadüfi oldu ama sonra isteyerek kaldım. Helsinki'de Güzel Sanatlar Akademisi'ne tekrar başladım. İskandinav'ı seviyorum, çünkü belli bir dinginlik var. Küçük bir ülke Finlandiya, beş milyon insan yaşıyor. Sessizlik var, orada çalışmayı tercih ediyorum. Türkiye'yi de seviyorum; bir enerji var burada. Böylece kontrastı yakalıyorsunuz.

Işıkla güçlü ilişkisi olan bir sanatçı olduğunuz için soruyorum, oradaki ışığın eserlerinize yansıması nasıl oluyor?

Feminite, çiçek formlarında Melek Mazıcı'nın yoğun işlediği bir tema. Mazıcı "Madem kadınlar hassas, bütün hassaslığıyla durabilen kadın güçlü kadındır" diyor.

İskandinavya, ya çok karanlık ya çok aydınlık. Yazın çok şiddetli bir ışık var, rengi çok iyi görebiliyorsunuz. O durgunluğun içinde renkler o kadar iyi konuşabiliyor ki! Kuzey Kutbu'na çıktığınızda o renk, sanki durgun bir perde tabakası gibi hareket ediyor. Hiç bina yok, dümdüz. Bu beni etkiliyor, konuşuyor benimle.

Renk ışığın yansımasıyla oluşur. Bütün bu bahsettiğiniz yansıma esasında, kendinizi de bir ışık olarak hayal ettiğiniz için- baktığınız şeylerde biz ne yüklüyorsak onu görüyoruz anlamına geliyor herhalde.

Evet, ışık size yansıyor, siz buradan esere yansırıyorsunuz ve eser tekrar seyirciye yansıyor. Birçok defalar oluyor bu.

Peki, sizi buna yönlendiren ne, nasıl böyle düşünmeğe başladınız?

Aslında benim en büyük amacım kendi içime dönmektir. Uzakdoğu felsefesini çok seviyorum. Az şeyle çok şey söylemek. İskandinav tasarımında da azla çok konuşmak isterler. Bu yalınlığı seviyorum. Böyle bir dünya yaratmaya çalışıyorum.

Çiçekler neyin yansıması oluyor?

Çiçeği, çiçek olduğu için yapmıyorum aslında. Çiçekte "feminite" buluyorum. Bizde her şey direkt söylenmez, dolaylı söylenir. Çiçekler hem güzel, hem estetik, hem erotik, hem çok kadınsı. Onlarla çok şey ifade etmeniz mümkün, onun için çiçekleri seçtim.

Fotoğraf da çekiyorsunuz değil mi?

Çekiyorum; zaten resmi fotoğraftan yola çıkarak oluşturuyorum. Resmin ilk aşaması fotoğraf. Onları fotoğraftan çıkarıp, resim yapmak; bütün amacım o. Nerede çekildikleri çok önemli değil.

Serginizin adı da "Yeni Resim"...

Evet, fotoğraftan çıkıp resme gitmek anlamında. Net ve fluyu yan yana kullandığımda, aslında ikisi de aynı resim. Biri daha net, diğeri çok yakından, çok ortadan. Biz aslında neyi görüyoruz, neyi görmüyoruz? Gördüğümüzün arkasında da birçok şey var.

Biraz kavramsal bakarsak ne diyebiliriz serginin teması için?

Yansımalar. Ruh halleri de diyebiliriz. Seyirci çok özgür olsun bakarken. Kendi yaptığını anlatmak değil de, izleyici ne aldı, ne gördü, ne yorumladı, bu önemli. Sanatçılar bir dönem öğretmenlik işini çok benimsediler, ben onun tam karşısındayım. Herkese açık olsun, herkes kendi yorumunu getirsin; gerçek yorum o esasında. Ben onları kısıtlamayayım. İnsanlar bazen benim hiç düşünmediğim şeyler de söylüyorlar. Bu benim çok hoşuma gidiyor.

Bu sergiden sonra planlarınız neler?

Bu sergi biraz daha değişerek, eylül ayında Helsinki'de Galeri Krista Mikkola'da yer alacak. ●